

ЎТМИШГА НАЗАР

4 ЖИЛД, 10 СОН

ВЗГЛЯД В ПРОШЛОЕ

ТОМ 4, НОМЕР 10

LOOK TO THE PAST

VOLUME 4, ISSUE 10

ТОШКЕНТ-2021

Бош мухаррир:
Главный редактор:
Chief Editor:

Муртазаева Раҳбар Ҳамидовна
тарих фанлари доктори, профессор,
Ўзбекистон Миллий университети

Бош мухаррир ўринбосари:
Заместитель главного редактора:
Deputy Chief Editor:

Джураева Нилуфар Далибаевна
тарих фанлари номзоди, доцент,
Ўзбекистон жаҳон тиллари университети

«Ўтмишга назар» илмий журнали таҳрири маслаҳат кенгаши
редакционный совет научного журнала «Взгляд в прошлое»
Editorial board of the scientific journal Looking into the past

Садуллаев Анатолий Садуллаевич
тарих фанлари доктори,
профессор, академик,
Ўзбекистон Миллий университети

Бобожонова Дилором Бобожонова
тарих фанлари доктори, профессор,
Ўзбекистон жаҳон тиллари
университети

Юнусова Хуршида Эркиновна
тарих фанлари доктори, профессор,
Ўзбекистон Миллий университети

Кебадзе Мадонна
тарих фанлари доктори, Телави
давлат университети, Грузия

Аширов Адҳам Азимбаевич
тарих фанлари доктори, профессор,
ЎзР ФА Тарих институти

Аззамова Гулчехра Азизовна
тарих фанлари доктори, профессор,
ЎзР ФА Тарих институти

Бурдишвили Майя
тарих фанлари доктори, Телави
давлат университети, Грузия

Кожакеева Ляззат Темировна
тарих фанлари доктори, доцент,
Хотин-қызлар давлат педагогика
университети, Қозогистон

Ульжаева Шохистахон Мамажоновна
тарих фанлари доктори,
Тошкент ким - технология институти

Бабаджанова Нодира Абдуллаевна
тарих фанлари номзоди, доцент.
Ўзбекистон давлат жаҳон
тиллари университети

Рахмонқуловова Зумрад Бойхуразовна
тарих фанлари номзоди, доцент
Ўзбекистон Миллий университети

Гоффоров Шокир Сафарович
тарих фанлари доктори, профессор
Самарқанд давлат университети

Эргашева Юлдуз Алимовна
тарих фанлари доктори, профессор,
Қарши муҳандислик-иқтисодиёт
институти

Теймураз Ахалмосулишвили
профессор, Телави давлат
университети, Грузия

Халикова Раҳбар Эргашевна
тарих фанлари доктори, профессор,
Тошкент давлат техника университети

Ишанходжаева Замира Райимовна
тарих фанлари доктори, профессор,
Ўзбекистон Миллий университети

Абдуллаева Яхшибека Атамуратовна
тарих фанлари доктори, доцент
Нукус давлат педагогика институти

Мустафаева Нодира Абдуллаевна
тарих фанлари доктори
Ўзбекистон Республикаси
Фанлар академияси

Джоробекова Айнур Эшимбековна
тарих фанлари номзоди, профессор,
Дипломатия академияси,
Қозогистон Республикаси

Ширванова Тарана Амирата кызы
тарих фанлари номзоди, доцент
Азербайджон давлат
иқтисодиёт университети

Ерметов Аваз Абдуллаевич
тарих фанлари доктори, доцент,
Ўзбекистон Миллий университети

Саипова Камола Давлаталиевна
тарих фанлари номзоди, доцент,
Ўзбекистон Миллий университети

Расулов Абдуллаҳон Нуриддинович
тарих фанлари доктори, профессор
Наманган давлат университети

Ковалев Борис Николаевич
тарих фанлари доктори, профессор
Санкт-Петербург Тарих институту, Россия

Кобзева Ольга Петровна
тарих фанлари доктори, профессор,
Ўзбекистон Миллий университети

Ауанасова Алима Мусировна
тарих фанлари доктори, профессор
Давлат тарихи институту, Қозогистон

Бегалинова Калимаш Капсамаровна
фалсафа фанлари доктори, профессор
Ал-Фаробий номидаги Қозогистон
Миллий университети, Қозогистон

Хайдаров Муродилла Махмуталиевич
тарих фанлари доктори, профессор
Ўзбекистон Миллий университети

Алиева Лале
тарих фанлари доктори,
Озарбайжон давлат университети

Исмаилова Алмаз
тарих фанлари доктори,
Догистон мустақил университети

Иноятова Дилярам Маниглиевна
тарих фанлари доктори (DSc)
Ўзбекистон Миллий университети

Талапов Баҳриддин Алижанович
тарих фанлари номзоди, доцент,
Наманган давлат университети

Одилов Аброр Анварович
тарих фанлари номзоди, доцент,
Ўзбекистон Миллий университети

Толибоева Нодира Одилжоновна
тарих фанлари бўйича фалсафа доктори
(PhD)

Page Maker | Верстка | Саҳифаловчи: Хуршид Мирзахмедов

Контакт редакций журналов. www.tadqiqot.uz
ООО Tadqiqot город Ташкент,
улица Амира Темура пр.1, дом-2.
Web: <http://www.tadqiqot.uz/>; Email: info@tadqiqot.uz
Тел: (+998-94) 404-0000

Editorial staff of the journals of www.tadqiqot.uz
Tadqiqot LLC the city of Tashkent,
Amir Temur Street pr.1, House 2.
Web: <http://www.tadqiqot.uz/>; Email: info@tadqiqot.uz
Phone: (+998-94) 404-0000

МУНДАРИЖА / СОДЕРЖАНИЕ / CONTENT

1. Нодирбек Сайфуллаев ЎЗБЕК ТЕАТР САНЪАТИНИНГ РИВОЖЛАНИШИ ТАРИХИЙ-НАЗАРИЙ КЕСИМДА.....	4
2. Фирюза Мухитдинова ЯНГИ ЎЗБЕКИСТОНДА АЁЛЛАР ИЖТИМОИЙ МАҶОМИНИНГ ТАРИХИЙ-ҲУҚУҚИЙ АСОСЛАРИ.....	11
3. Жуммагул Абдураҳмонова, Улугбек Исмоилов ЎЗБЕКИСТОНДА ВИЖДОН ВА ЭЪТИҚОД ЭРКИНЛИГИ ДИНИЙ ОБЪЕКТЛАР ВА ЗИЁРАТГОҲЛАР ФАОЛИЯТИ МИСОЛИДА.....	22
4. Валишер Абиров ЗАМОНАВИЙ ВАТАН ТАРИХИ ДИССЕРТАЦИОН ТАДҚИҚОТЛАРИДА ЎЗБЕК ХАЛҚИ ЭТНОГЕНЕЗИ ВА ЭТНИК ТАРИХИ МАСАЛАЛАРИНИНГ ЁРИТИЛИШИ.....	37
5. Umidjon Boymurodov O'ZBEKISTON VA AFG'ONISTONNING HAMKORLIK MUNOSABATLARI.....	46
6. Muhayyo Gaipova TOSHKENT YOG'OCH O'YMAKORLIGI MAKTABI RIVOJIDA IBRAGIMOVLAR SUOLASI VAKILASINING TUTGAN O'RNI.....	53
7. Бобир Зокиров ЎЗБЕКИСТОН-ХИТОЙ ҲАМКОРЛИГИ ВА УНИНГ ИСТИҚБОЛЛАРИ.....	59
8. Сардор Кенжаев АМИР ТЕМУР ДАВЛАТИ ВА ХИТОЙ (МИН) ИМПЕРИЯСИ ЎРТАСИДАГИ САВДО АЛОҚАЛАРИ ТАРИХИДАН.....	67
9. Оксана Пуговкина ТАССР - ЎЗБЕКИСТОН ССР СОВЕТ МУАССАСАЛАРИДА "СОБИҚ"ЛАР ТАЖРИБАСИ ВА БИЛИМИДАН ФОЙДАЛАНИШ.....	74
10. Gulnara Farmanova XX ASRNING BIRINCHI YARMIDA ZARAFSHON VODIYSI HUDUDIDAGI DASTLABKI ARXEEOLOGIK TADQIQOTLAR VA STRATIGRAFIK QAZISHMALAR.....	86
11. Дилфузда Ҳамидова ЗАРДУШТИЙЛИК ДИНИГА ОИД КУЛОЛЧИЛИК БУЮМЛАРИ ТАРИХИ.....	92
12. Xayitmuod Xurramov OKS SIVILIZATSİYASINING ARAB KO'RFAZIGA TA'SIRI MUAMMOSIGA DOIR AYRIM MULOHAZALAR.....	97

ҮТМИШГА НАЗАР ВЗГЛЯД В ПРОШЛОЕ LOOK TO THE PAST

Сардор Нурмуродович Кенжаев,
Бухоро давлатуниверситети
хузуридаги Педагогика институти
Ижтимоий фанлар кафедраси ўқитувчиси

АМИР ТЕМУР ДАВЛАТИ ВА ХИТОЙ (МИН) ИМПЕРИЯСИ ЎРТАСИДАГИ САВДО АЛОҚАЛАРИ ТАРИХИДАН

For citation: Sardor N. Kenzhaev. FROM THE HISTORY OF COMMERCIAL RELATIONS IN THE STATE OF AMIR TEMUR AND THE CHINESE (MIN) EMPIRE. 2021, vol. 4, issue 10, pp.67-73

 <http://dx.doi.org/10.26739/2181-9599-2021-10-8>

АННОТАЦИЯ

Ушбу мақолада Амир Темур хукумронлиги даврида Хитой билан савдо алоқалари, Чигатай улусини четлаб ўтувчи шимолий савдо йўлига зарба берилиши ва жануб томон билан боғлиқ йўналишлардаги шахарларнинг жаҳон савдо-иктисодий муноурсабатларида янада кенгроқ тортилишига эришуви, Амир Темур давлати ва Хитой (Мин) суололаси ўртасидаги савдо-иктисодий муносабатларнинг асосан шарқий туркистон орқали олиб борилганлиги, ушбу минтақадан ўтувчи савдо йўллари, йўлларнинг характеристикаси таҳлил этилган. Шунингдек, савдодаги асосий маҳсулотлар, Хитойда отларнинг Амир Темур давлатида ипак, чой, чинни маҳсулотларининг қадрланиши билан боғлиқ масалалар тарихий адабиётлардаги маълумотларни қиёсий таҳлил қилган ҳолда ёритилган.

Калит сўзлар. Буюк ипак йўли, савдо карvonлари, Чигатай улуси, Мин империяси, ижтимоий-иктисодий ҳаёт, Самаэрханъ, Шимолий савдо йўли тармоғи, Шарқий Туркистон савдо йўллари, Хами йўлаги, Яздий, йўл масофаси.

Сардор Нурмуродович Кенжаев,
преподаватель кафедры общественных наук
Педагогического института
при Бухарском государственном университете

ИЗ ИСТОРИИ ТОРГОВЫХ ОТНОШЕНИЙ ГОСУДАРСТВА АМИРА ТЕМУРА И КИТАЙСКОЙ (МИН) ИМПЕРИИ

АННОТАЦИЯ

В данной статье обсуждаются торговые отношения с Китаем во время правления Амира Темура, удар по северному торговому пути в обход народа Чигатайского улуса и более широкое участие южных городов в мировых торгово-экономических отношениях между государством Амира Темура и Китайская (Минская) династия, отношения осуществлялись в основном через Восточный Туркестан, были проанализированы торговые

пути, проходящие через этот регион и характеристики дорог. Также, освещены сравнительным анализом данных исторической литературы вопросы основные продукты торговли, связанные со значением шелка, чая, фарфора в государстве лошадей Амира Темура в Китае.

Ключевые слова. Великий Шелковый Путь, торговые караваны, народ Чигатай, Минская империя, социально-экономическая жизнь, Самаерхан, сеть северных торговых путей, торговые пути Восточного Туркестана, коридор Хами, Язди, расстояние по дороге.

Sardor N. Kenzhaev,
Lecturer at the Department
of Social Sciences
Pedagogical Institute
at Bukhara State University

FROM THE HISTORY OF COMMERCIAL RELATIONS IN THE STATE OF AMIR TEMUR AND THE CHINESE (MIN) EMPIRE

ABSTRACT

This article discusses trade relations with China during the reign of Amir Temur, a blow to the northern trade route bypassing the people of the Chigatay ulus and the wider participation of southern cities in world trade and economic relations between the state of Amir Temur and the Chinese (Minsk) dynasty, relations were carried out mainly through East Turkestan, the trade routes passing through this region and the characteristics of the roads were analyzed. Also, a comparative analysis of historical literature data highlights the main trade products related to the value of silk, tea, porcelain in the state of Amir Temur's horses in China.

Index Terms. The Great Silk Road, trade caravans, the Chigatay people, the Minsk Empire, socio-economic life, Samaerkhan, the network of northern trade routes, the trade routes of East Turkestan, the Hami, Yazdi corridor, the distance along the road.

1. Долзарбилиги:

Шарқ халқарининг ўзаро иқтисодий, маданий ва дипломатик алоқаларининг йўлга қўйилиши, шаклланиб ва ривож топиб боришида Хитойнинг қадимги пойтахти – Чанъян (ҳозирги Сиан) шахридан бошланиб, Ўрта ер денгизининг шарқий соҳиллари минтақаси, Олд Осиё мамлакатларига қадар чўзилган Буюк ипак йўлининг аҳамияти каттадир. Бир ярим минг йилдан зиёд вақт давомида бир-биридан узоқда жойлашган турли халқарининг мулоқот воситаси сифатида хизмат қилган бу йўл милоддан аввалардан бошлаб, XVI асрда ўз аҳамиятини йўқотгунга қадар Хитой ва Ўрта Осиёда яшаган халқлар ҳаётида муҳим ўрин тутган. Бу худудда юз берган деярли барча ижтимоий ва сиёсий муносабатлар шу йўл орқали кўшни мамлакатларга ўз таъсирини ўтказган.

2. Методлар:

Мақолада таҳлилий-статистик, қиёсий-таққослаш, ретроспектив таҳлил, кузатиш, таҳлил ва тавсиф каби методлардан фойдаланилган ҳолда, Амир Темур давлати ва Хитой (Мин) империяси ўртасидаги савдо алоқалари тарихи илмий таҳлил этилган.

3. Тадқиқот натижалари:

Ўрта асрларда Буюк ипак йўлининг қадимги даврдагига нисбатан серқатнов ва гавжум бўлиши эътиборга молик. Бунга эса Тан империяси (618-907 йй), Араб халифалиги (632-1258 йй), Сомонийлар давлати (865-999 йй) каби Хитой, Ўрта Осиё ва Яқин Шарқда ташкил топган йирик империяларнинг савдо-сотиқ ривожига ҳомийлик қилганлиги сабаб бўлган. Узоқ асрлар давомида ҳаракатда бўлган Ипак йўли савдоси XIII асрга келиб Хитой ва Марказий Осиё мамлакатлари тараққиётига салбий таъсир кўрсатган мўфул истилоси натижасида бир муддат пасайиб, унинг фақатгина шимолий тармоғи тараққий этганлигини кўриш мумкин. XIV асрга келиб Хитой ва Ўрта Осиё мамлакатлари савдоси қайта авж олиб,

янги шароитларда ривожлана бошлайди. Бундан, албатта, Олтин Ўрда (1236-1481 йй) ва Эрондаги Хулоку улуси (1256-1358 йй, Элхонийлар давлати номи билан ҳам маълум) ҳукмдорлари манфаатдор бўлганлар. Аста-секинлик билан қадимги Ипак йўлининг шимолий тармоғи асосий йўл сифатида юксала борган. Бу шимолий йўл бўйлаб XIV асрда Олтин Ўрда пойтахти – Саройдан Устюрт, Урганч, Ўтрор, Тошкент, Олмалиқ орқали Хитойга томон савдо карvonлари доимий равишда қатнаб турган[9, 88].

Бироқ, XIV асрнинг 60 йилларига келиб ҳалқаро вазият ўзгариши билан иқтисодий муносабатларда ҳам ўзгариш кузатилади. Энг аввало, шу даврда Олтин Ўрдада бошланган тож-тахт учун курашлар йигирма йил давом этди. Нисбатан кучсизроқ хисобланган Чигатой улуси (1227-1370 йй)да ҳам бундан илгарироқ бўлиниш юз берган бўлиб, мамлакатнинг ғарбий қисми – Мовароуннаҳри сиёсий тарқоқлик ҳалокатли вайронагарчиликларга сабаб бўла бошлади. Еттисув ва Шарқий Туркистондан иборат бўлган Шарқий Чигатой улуси (ёки Мўғулистан, 1347-1705 йй)да бирмунча вақт мавжуд бўлган осойишталик муҳити 1363 йилда Туғлук Темурхон (1347-1363 йй) вафоти муносабати билан якун топди. Натижада ўн йилга яқин вақт давомида олиб борилган курашлар икки қисмга бўлинган улуснинг ғарбидаги 1370 йилда Амир Темур (1370-1405 йй) ҳокимиятни ўрнатилишига олиб келади.

Амир Темурни қўшни юртларда юз бераётган воқеалар, албатта, бефарқ қолдирмаган. Чунки, бу воқеалар Мовароуннаҳрдаги ижтимоий-иқтисодий ҳаётга ҳам бевосита таъсир этарди. У дастлаб Жўчи авлодидан бўлган Тўхтамиш (1380-1395 йй)ни Олтин Ўрда тахтига ўтказишни қўллаб-қувватлаган бўлса, кейинроқ бу икки ҳукмдор ўзаро низолашувчи қўшниларга айландилар. Бунинг оқибатида Олтин Ўрданинг йирик шаҳарлари узоқ муддат давомида ўзини иқтисодий жиҳатдан тиклай олмади. Шу тариқа, Хитойни Яқин Шарқ мамлакатлари билан боғлаган шимолий савдо йўллари тармоғи кучсизланган[6, 20]. Эндиликда асосий савдо карvonлари қатнови Темурийлар империяси (1370-1507 йй)нинг йирик савдо-маданий шаҳарлари орқали ўта бошлаган.

Амир Темур давлатининг ташкил этилиши билан айни бир пайтда Узоқ Шарқда ҳам сиёсий ўзгаришлар содир бўлган. 1351 йилда Хитойдаги мўғулларнинг Юань империяси (1279-1368 йй) зулмига қарши бошланиб кетган дехконлар уруши миллий-озодлик ҳаракатига айланиб, 1368 йилда ханъ (хитой) миллатининг ўз мустақил давлатини ташкил этиши ва Хитойдан мўғулларнинг қувиб чиқарилиши билан яқунланган. Янги тузилган Мин давлати (1368-1644 йй), айни пайтда, ғарбдаги мамлакатлар билан савдо алоқаларини йўлга қўйишга киришган. Жумладан, Шарқий Туркистондаги Хами, Турфон ва Бешбалиқда ташкил топган кичик давлатлар билан фаол иқтисодий муносабатлар йўлга қўйилган[11, 257]. Бу давлатларнинг шаклланиши Юань империясининг парчаланиши билан боғлиқ бўлиб, бу худуддаги кичик давлатлар ҳукмдорлари Мин императорига шимоли-ғарбий вилоятларга хавф солиб турган ойратларга қарши иттифоқчи сифатида ҳам зарур эди. 1403 йилда Хами хонлиги (1389-1513 йй) ҳукмдори Энгке Темур (1393-1405 йй) Хитой пойтахтига 190 бош от жўнатганлиги тарихий адабиётларда қайд этилган. Шунингдек, Хамидан хитойликлар 4740 бош от сотиб олганлар. 1404 йилда эса император хизматлари эвазига Энгке Темурга “ван” (“князь”) унвонини берган[7, 43].

Шарқий Туркистондаги бу давлатлар билан тинчлик ва иттифоқчилик муносабатларини йўлга қўйиш бу даврда империя ғарбий ўлкаларининг дахлсизлигини таъминлаш ва мамлакат сиёсий нуфузини ошириш учун жуда муҳим аҳамият касб этарди. Чунки, Марказий Осиё мамлакатларини Хитой билан боғлайдиган савдо йўлларнинг барчаси Хами шаҳри орқали ўтган[12, 48]. Бу шаҳар темурийлар империяси билан олиб борилган савдо ва дипломатик муносабатларда ҳам алоҳида аҳамият касб этганлиги, шубҳасиз.

Мўғул дунёсининг вайроналарида деярли бир пайтда кетма-кет ташкил топган икки империя ўртасида тез орада савдо-иқтисодий муносабатлар йўлга қўйилган. Бу ҳар иккала давлат раҳбарлари томонидан ҳам қўллаб-қувватланган. Чунки, товар алмашинуви жараёни ҳар икки мамлакат учун ҳам фойдали эди. Темурийлар мамлакати савдогарлари томонидан олиб келинган товарлар Хитойда жуда қадрланган. Сабаби, марказий Осиёлик савдогарлар келтирган маҳсулотлар Мин армияси учун муҳим стратегик ва ҳарбий аҳамиятга эга эди.

Масалан, ўша давр йилномаларида Самаэрхань (Самарқанд)дан бир неча маротаба отлар келтирилганилиги ҳақидаги маълумотлар бор[5, 25-30]. Кўп сонли Хитой армиясини отлар билан таъминлаш эса Мин ҳукмдорларининг ўз мамлакати хавфсизлигини кафолатлаш ва давлатнинг ҳужумкор қувватини оширишнинг муҳим шарти бўлиб ҳисобланарди. Тарихий адабиётларда мусулмон савдогарлари томонидан келтирилган отлар фақат Мин пойтахти Нанькиндагина эмас, Пекин ва Лянчжоу шаҳарларида ҳам сотилганилиги ҳақидаги маълумотлар бор[8, 57].

Савдогарлар от эвазига Хитойда ишлаб чиқариладиган қимматбаҳо товарларни ҳарид қилиб, ўз юртларига қайтиб кетганлар. Одатда, от эвазига Хитой томони ғарбий мамлакатларга чой етказиб берар эди. От билан чой савдоси ҳукumatнинг доимий назорати остида бўлган[12, 47]. Чунки, чой, ипак савдоси Хитой иқтисодининг сердаромад соҳаларидан бўлиб ҳисобланарди.

Мусулмон дунёсидан Хитойга, шунингдек, туя, эшак каби чорва моллари, қимматбаҳо тошлар (бу айнан ложувард бўлиши мумкин) ва улардан ясалган буюмлар, дориворлар ва ҳар хил маҳаллий ҳунармандчилик маҳсулотлари олиб борилганилиги ҳақидаги маълумотлар мавжуд[10, 203]. Темурийлар давлати савдогарлари Хитойнинг шимолидаги собиқ Юань суоласининг давомчилари бўлган мўғул ҳукмдорлари бошқаруви остидаги дашт минтақаларида ҳам савдо қилган. Марказий Осиё шаҳарларининг Узоқ Шарқда камёб саналган маҳсулотлари билан савдо қилиш ҳар иккала минтақа тужжорлари учун яхшигина даромад манбаи ҳисобланган.

Хитой товарлари ҳам Марказий Осиёда ғоятда қадрланган. Руи Гонсалес де Клавихо кундалигидан бу ҳақидаги фикримизни далиллаш учун маълумотларни келтиришимиз мумкин. Испан элчиси Самарқандга Хитойдан зўр санъат билан тўқилган шоҳи газламалар, жаҳонда энг сара мато ҳисобланган атласлар, айниқса, гулсиз атласлар, шунингдек, фақат Хитойда мавжуд бўлган мушк, ёқут, олмос, марваридлар, ровоч ва қўплаб ҳар хил хушбўй зиравор ва дориворлар олиб келинганилигини қайд этади ва бу молларнинг бошқа мамлакатлардан келтирилган маҳсулотларга нисбатан энг сифатли ва қимматбаҳо эканлигини таъкидлайди[1, 200].

Шунингдек, Шарафиддин Али Яздий “Зафарнома”сида яшм тошининг Шарқий Туркистондаги Хўтан шаҳридан олиб келиниши ҳақида маълумот берган[4, 226]. Ибн Арабшоҳ эса ўз асарида Хитойдан Самарқандга қуруқлик йўли орқали духоба, баҳмал, яшм тоши, мушк ва бошқа ашёлар олиб келинганилигини ёзди[2, 82]. Мусулмон мумтоз адабиётида “мушки хито” – مشك خط атамасининг кўп қўлланилиши бу товарнинг мусулмон бозорларида нечоғли машхур бўлганлигини билдиради.

Аммо, савдо-сотикнинг баъзи соҳаларида таъқиқлар ҳам мавжуд бўлганлиги табиий. Бу эса ҳукмдорларнинг сиёсий фаолияти ва ҳарбий-стратегик манфаатлар билан боғлиқ, албатта. Хитойнинг XIV-XV асрлар тарихига оид илмий адабиётлар Мин суоласи даврида Хитойдан турли металлар ва қурол-яроғлар олиб чиқилиши маън этилганлигига гувоҳлик беради[10, 203]. Бунинг сабаби эса ўз рақибларини қурол билан таъминлашдан сақланиш эканлиги кундек равшан.

Турли тарихий манба ва адабиётларда Марказий Осиё минтақасини Хитой билан боғлаган савдо йўллари ва уларнинг узунлиги ҳақидаги маълумотлар бор. Масалан, Шарафиддин Али Яздий ўз асарида Самарқанддан Хитойга борувчи йўлнинг Шарқий Туркистон орқали ўтганлигини таъкидлаб, бу йўлнинг узунлигини қўйидагича кўрсатади:

Самарқанддан Кошғаргача – 25 манзил;

Кошғардан Хўтангача – 15 кунлик йўл;

Хўтандан Қорахўжа (Турфон)га қадар – 35 манзил;

Қорахўжадан Татқовул (бу айнан қайси жой эканлиги ҳақидаги маълумотлар баҳслидир)гача – 31 манзил;

Татқовулдан Ганжанфу (?)гача – 55 манзил;

Ганжанфудан Хонбалиқ шаҳри (Пекин)гача – 40 манзил[4, 226].

Шунингдек, Яздий Хўтган шаҳридан Хитой пойтахтига борадиган 40 кунлик қисқа йўл ҳам борлигини, лекин, бу йўлларда обод манзиллар йўқ эканлигини, сувга эҳтиёж юзага келганда янги қудук қазиши керак бўлиб, бир-бирига яқин жойда қазилган икки қудуқнинг бирида ҳаёт учун хавфли, бошқасида эса ичишга яроқли сув мавжуд бўлиши мумкинлигини ҳакида маълумот беради[4, 226]. Рус муаллифларидан М.Иванин ўзининг “Икки буюк саркарда” асарида юқоридаги фикрларни Иакинф (Н.Бичурин) ва Палладийлар маълумотлари билан таққослайди. Унга кўра, Иакинф таърифи билан дастлабки йўл Кошғар – Ёркенд – Оқсув – Куча – Қорашибар – Турфон – Кумул (Хами) – Цзяной гуань (ҳозирги Цзюцюань, М.Иванин бу шаҳарни Яздий қайд этган Татқовул деб ҳисоблайди) орқали ўтган бўлиб, бу масофани босиб ўтиш учун сарфланадиган вақт Яздий кўрсатгандан кўра узокроқdir. Палладий қайд этган йўналиш эса ундан ҳам узокроқ бўлиб, айнан Иакинф таърифлаган шаҳарлар орқали ўтган[3, 225].

Иакинф ва Палладийлар бу йўлларнинг узунлиги ва йўналишларини XIX аср манбаларига асосланиб белгилаганлар. Бир неча юз йиллар давомида бу йўлларнинг йўналишлари ҳамда транспорт техникаларининг доимий равишда ўзгариб борганлиги табиий. Шунингдек, Яздий келтирган йўл Хитой сарҳадларига Хўтган орқали ўтганлигини инобатга олсак, бу йўналиш Оқсув, Куча шаҳарларидан ўтган Иакинф ва Палладийлар давридаги йўлдан бошқа йўл эканлигини англашимиз мумкин. Иккала йўналиш ҳам Турфон (Қорахўжа)дан ўтишини эътиборга олиш лозим.

Чунки, Кошғардан Хўтган орқали юқоридаги шаҳарларга бориш йўналиши олдин жанубга, сўнг шимоли-шарққа ҳаракатланиши талаб этади. Шу билан бирга Иакинф ва Палладий мулоҳазаларида Хитойга борган йўллар масофаси Яздийницидан кўра узокроқ эканлиги, аниқлаштириш ҳамда алоҳида тадқиқотларни талаб қиласидиган масаладир. “Зафарнома”даги 40 кунлик қисқа йўл эса, фикримизча, Хитой пойтахтига эмас, Хўтандан чўл ўрталаб Хами шаҳрига борган йўл бўлиши мумкин. Ушбу йўл дашт орқали ўтганлиги учун савдогарлар учун анчагина машаққатли ва хавфли бўлган. Тарихий адабиётларда, шунингдек, Хитойга борадиган шимолий йўл ҳакида ҳам маълумотлар бор. Ушбу савдо йўли Тошкент, Сайрам шаҳарларидан Еттисувга бориб, сўнг Шарқий Туркистоннинг Турфон ва Хами шаҳарлари орқали Хитой чегараларига етиб борган[6, 112]. Манбалардаги маълумотлар таҳлили орқали Амир Темур Хитойга ҳарбий юриш чоғида айнан шу йўналиш орқали Хитойга боришни режалаштирган деб хулоса қилиш мумкин.

4. Хулосалар:

Хулоса қилиб айтганда, XIV асрнинг иккинчи ярмига келиб таназзулга юз тутган мўғуллар империяси ҳудудларида вужудга келган Мин империяси ва Амир Темур давлати ўртасида фаол савдо-иктисодий алоқалар йўлга қўйилди. Ҳар икки томоннинг манбаатдорлигига асосланган бу муносабатларда ўрта асрлар Шарқининг иирик савдо ва ҳунармандчилик шаҳарлари мухим рол ўйнади. Икки минтақани ўзаро боғлайдиган савдо йўллари устидаги Шарқий Туркистон шаҳарлари ҳам халқаро тижоратда алоҳида аҳамият касб этган. Бу эса Хами, Турфон, Бешбалиқда ташкил топган кичик мустақил князликларнинг иктисодий қувватини ошириб, уларнинг сиёсий нуфузини ҳам мустаҳкамланишига сабаб бўлган. Узоқ Шарқ ва Ўрта Осиё минтақаларини боғлаган халқаро савдо йўлларида ўз даврининг моҳир ҳамда ҳар қандай таваккалчиликдан қайтмайдиган савдогарлари олис йўл босиб, фаол халқаро савдони ривожлантирар эдилар. Иктисодий муносабатларни ривожлантириш орқали ҳар иккала давлат хукмдорлари ўз мамлакатларининг сиёсий нуфузини оширишга уринганлар.

Давлат раҳбарлари савдодан келувчи даромад мамлакат хазинасининг бойиши ва ўлка иктисодий аҳволи яхшиланишининг кафолати эканлигини яхши тушунганлар. Ўрта асрлар даврида иирик ҳарбий юришларни ташкил этишда қўшинларнинг иктисодий балансини меъёрида таъминлаш учун бу мухим аҳамият касб этарди. Шунинг учун ҳам ҳукмдорлар халқаро савдонинг ҳеч қачон ўз назоратларидан четда қолишига имкон бермаганлар. Аммо, ҳукмдорларнинг ушбу фаолияти ташқи иктисодий муносабатлар инқирозига эмас, балки, ривожига хизмат қилди. Бундай хусусият эса ўрта асрлар Шарқ деспотик иктисодиётининг

ўзига хос белгиларидан бири эди. Айни пайтда, ташқи иқтисодий фаолият масаласи ва халқаро тижорат мақсадлари икки минтақа ўртасидаги сиёсат майдонида ҳам ўз аксини топдики, икки қудратли империя орасида баъзи мавҳумлик ва чигалликларга бой дипломатик муносабатлар йўлга қўйила бошланди.

Иқтибослар/Сноски/ References:

1. Гонсалес Руи Де Клавихо. Самарқанд – Амир Темур саройига саёҳат кундалиги (1403-1406) [Text] Гонсалес, Руи Де Клавихо.; масъул муҳаррир: Муҳаммад Али; сўзбоши ва изоҳлар муаллифи М.Сафаров; тарж. О.Тогаев. – Т.: “O’zbekiston”, 2010. – 264 б. (Gonzalez Rui De Clavijo. Samarkand - Diary of a trip to the palace of Amir Temur (1403-1406) [Text] Gonzalez, Rui De Clavijo; editor-in-chief: Muhammad Ali; foreman and author of comments M. Safarov; Tarj. O. Togaev. - T.: "Uzbekistan", 2010. - 264 p.)
2. Ибн Арабшоҳ. Темур тарихида тақдир ажойиботлари / Араб тилидан таржима ва изоҳларни, сўз бошини У.Уватов тайёрлаган. Масъул муҳаррир А.Ўринбоев. К.2. – Т.: Мехнат, 1992. – 192 б. (Ibn Arabshoh. Miracles of fate in the history of Timur / Translation and commentary from Arabic, foreword by U. Uvatov. Responsible editor A. Urinbaev. K.2. - T.: Mekhnat, 1992 . - 192 p.)
3. Иванин М. Икки буюк саркарда: Чингизхон ва Амир Темур (Тарж. А.Маҳкамов). – Т.: Фан, 1994. – 240 б. (. Ivanin M. At the two great commanders: Genghis Khan and Amir Temur (translated by A. Makkkamov). - T.: Fan, 1994 . - 240 p.)
4. Яздий Шарафуддин Али. Зафарнома // Сўзбоши, табдил, изоҳлар ва кўрсаткичлар муаллифи ва нашрга тайёрловчилар: А.Ахмад, Ҳ.Бобобеков; Масъул муҳаррир Б.Эшпўлатов. Нашрлар ва матбаачилар гуруҳи: И.Шоғуломов ва бошқалар. – Т.: Шарқ, 1997. – 384 б. + 16 илова. (Author Sharafuddin Ali. Zafarnoma // Author of the foreword, modification, comments and indicators and compilers for publication: Ahmad A., Bobbekov Kh .; Executive editor B. Eshpulatov. A group of publishers and printers: I. Shogulamov and others. - T.: Shark, 1997.- 384 p. + 16 applications.)
5. Китайские документы и материалы по истории Восточного Туркестана, Средней Азии и Казахстана XIV-XIX вв. – Алматы: Гылым, 1994. – 272 с. (Chinese documents and materials on the history of East Turkestan, Central Asia and Kazakhstan XIV-XIX centuries. - Almaty: Gylym, 1994. - 272 p.)
6. Муҳаммаджонов А. Темур ва темурийлар салтанати (тариҳий очерк). – Т.: Қомуслар Бош таҳририяти, 1994. – 160 б. (. Muhammadzhonov A. Timur and the Timurid Empire (historical sketch). - T.: Gomuslar Bosh Tahriati, 1994 .-- 160 p.)
7. Покотилов Д. История восточных монголов в период династии Мин 1368-1634 (по китайским источникам). – СПб: Типография Императорской Академии Наук, 1893. – 232 с. (Pokotilov D. History of the Eastern Mongols during the reign of the Ming dynasty 1368-1634. (According to Chinese sources). - St. Petersburg: Printing house of the Imperial Academy of Sciences, 1893. - 232 p.)
8. Ртвеладзе Э. В. Китайские посольства ко двору Амира Темура и Темуридов // Общественные науки в Узбекистане, № 7-10. – Т.: Издательство “Фан” Академии Наук Республики Узбекистан, 1996. – С. 54-61. (Rtveladze EV Chinese embassies to the court of Amir Temur and Temurids // Social sciences in Uzbekistan, no. 7-10. - T.: Fan Publishing House of the Academy of Sciences of the Republic of Uzbekistan, 1996. - P. 54-61.)
9. Филанович М.И. Ташкент – город на северо-восточных границах империи Амира Темура // Общественные науки в Узбекистане, № 7-10. – Т.: Издательство “Фан” Академии Наук Республики Узбекистан, 1996. – С. 82-90. (. Filanovich M.I. Tashkent - the city of the northeastern granite empire of Amir Temur // Social Sciences in Uzbekistan, no. 7-10. - T.: Fan Publishing House of the Academy of Sciences of the Republic of Uzbekistan, 1996. - P. 82-90.)

10. Хўжаев А. Буюк ипак йўли: муносабатлар ва тақдирлар / Аблат Хўжаев. – Т.: “Ўзбекистон миллий энциклопедияси” Давлат илмий нашриёти, 2007. – 280 б. (Khodzhaev A. The Great Silk Road: relations and destinies / Ablat Khodzhaev. - T .: State Scientific Publishing House "National Encyclopedia of Uzbekistan", 2007. - 280 p.)
11. Mote F.W., Twitchett D. The Cambridge history of China, vol.7. The Ming dynasty 1368-1644, part 1. – Cambridge: Cambridge University Press, 1998. – 860 p.
12. Rajkai Z.T. The Timurid empire and the Ming China: Theories and approaches concerning the relations of the two empires (Doktori Disszertáció). – Budapest, 2007. – 212 p.

ЎТМИШГА НАЗАР
4 ЖИЛД, 10 СОН

ВЗГЛЯД В ПРОШЛОЕ
ТОМ 4, НОМЕР 10

LOOK TO THE PAST
VOLUME 4, ISSUE 10